

En gammalt, han lefde aldrig i misslyckande, om han i ett
nytt eller annat tillfälle gick motståndaren öfver sig. Om det
var en lönningen pastoratets, gick han nöje sig med äran,
men när det om utskänkebo, eller en långväga ifrån —
kyrkoherden gick ofta lönningen fram och åter i sällskapet
af prästgården. Det var så vägfärdande att bröttes med —
var det vanlige honorariat 3 Kronor eller "tän lönke",
som det hette här i tiden. Med det yordmodigaste le-
ende i världen tog han upp sin prästmanne eller präst-
bok och berättade segnaren, som dertill förenkopades med
berättelse och oftast inbjöds på traktöring i prästgården.
Han glädde sig som ett barn åt, att det gamla for-
nämman så nära fästelandet ännu hade kraftiga män.

Under en promenad i trakten träffade han en gång
helt oväntadt sin gamle vän, som för några år sedan
aflidne komministeren Jonas Örnstedt i Skarstads
härad för sin kolossala kyrka. Pastor Ö. kom förte en
del af sin familj och de lär att gästa antöriga i orten.

Att kyrkoherden Landahl glädje öfver
det återmodade sammanträffandet varre såsingt att följa
Efter de första entusiastiska hälsningarna utbrust han:
"Åh med dig gamla, Jonas, så lär jag ta ett tag med dig!"